

Programsensorrapport for:
Bachelorprogram i norrøn filologi
Masterprogram i norrøn filologi

Rapport frå: Ingvil Brügger Budal, programsensor i norrøn filologi 2020-2024. Rapporten gjeld for kalenderåret 2020.

Sendt til: Programstyret for nordiske fag ved Institutt for lingvistiske, litterære og estetiske studium, Det humanistiske fakultet, Universitetet i Bergen.

Kopi til: Instituttleiar Anders Fagerjord, adm.koordinator på programmet Vegard Sørhus, fagkoordinator for norrøn filologi, Helen F. Leslie og fagkoordinator for nordisk litteratur, Christine Hamm.

Bakgrunn for rapporten

Rapporten tek utgangspunkt i «Retningslinjer for programsensor ved Universitetet i Bergen (i *Handbok for kvalitetssikring av universitetsstudia*) og programsensoravtale mellom Institutt for lingvistiske, litterære og estetiske studium og underteikna.

Rapporten er strukturert i tråd med oppgåvene for kalenderåret 2020:

1. Gjennomgang av sluttrapporten frå førre programsensor, Kristel Zilmer, datert 03.12.2019.
2. Vurdering av rutine for oppfølging av nytt undervisningspersonale.
3. Vurdering av emneportefølje og programinnhald på bachelor- og masternivå, med vekt på fagleg progresjon i dei enkelte emna, i programmet og i tilhøvet mellom bachelor og master.
4. Programsensors oppsummering og vurdering.

Rapporten baserer seg på studieplanar og emneplanar, kopiar av rapportane frå førre programsensor frå 2016 og 2019, informasjon i epost frå fagkoordinator Helen F. Leslie (22.10.20), epostar og møte på Zoom med fagkoordinator Helen F. Leslie 5.11.2020. Ekstern fagfelle har dessutan sett til «Merittering av fremragende undervisere eller undervisningsmiljø (Fund) ved Det humanistiske fakultet» (Vedtatt av fakultetsstyret 23.10.2018).

Arbeidsoppgåvene for 2020 krev ikkje eit møte med heile fagmiljøet, og det har dermed heller ikkje vore gjennomført. Nokre konkrete spørsmål for å følgja opp sluttrapporten frå Zilmer (2019) har vore sendt til administrasjonen.

Fagkoordinator Helen F. Leslie delte all naudsynt informasjon og stilt velviljug opp på møte, og eg har elles blitt møtt med mykje velvilje frå fagmiljøet.

1. Rapport frå førre programsensor

Rapporten frå kalenderåret 2019 tek føre seg

- presentasjonen av programmet på nett
- bakgrunnen for etablering av nye rutinar for oppfølging av nytt undervisningspersonale
- innføringa av sensorrettleggingar
- kva rolle norrøn filologi har i det tverrfaglege miljøet ved UiB.

Zilmer summerer også opp sin periode som programsensor (2016–2019) og kjem med konkrete framlegg til vidare arbeid.

Zilmer trekkjer fram følgjande fem punkt som viktige i det vidare arbeidet:

- Ferdigstilling av engelskspråklige emneplaner på nettet; løsnings for engelskspråklig presentasjon av bachelorprogrammet;
- Innføring av rutiner for oppfølging av (ny)ansatte med undervisnings- og vurderingsansvar; utrede mulighet for løsnings på institutt- og/eller fakultetsnivå, eventuelt i kombinasjon med mentorordningar internt i fagmiljøet.;
- Videre arbeid med evaluering av sensorveiledningar, eksamensoppgaver og eksamensbesvarelser (i perioden 2016-2019 var for eksempel eksamensbesvarelser ikke direkte i fokus);
- Drøfting av vidare satsingar ved UiB der norrønmiljøet kan bidra, for eksempel i forbindelse med fremragende undervisning;
- En gjennomgang og evaluering av fagområdets posisjon (inkl. stillingssituasjon) for å sikre videreføring av norrøn filologi som fagområde ved UiB.

I det som følgjer går eg gjennom desse punkta.

Ferdigstilling av engelskspråklige emneplaner på nettet; løsnings for engelskspråklig presentasjon av bachelorprogrammet

Zilmer peikar på at informasjonen om programma på nett frå hausten 2019 er «mer oversiktlege enn før, samtidig som de relaterer seg til studentenes interesser (...)», og at målet har vore at informasjonen er tydeleg og einskapleg på norsk og engelsk. Dette målet er berre i nokon mon mogeleg fordi UiB har ein praksis der program med språkkrav ved opptak utelukkande har informasjon på norsk. Dette gjeld dermed bachelorprogrammet i norrøn filologi. Zilmer skisserer dei moglege negative konsekvensane av dette, og tilrår at alternative løysingar vert drøfta.

Her er det inga endring frå 2019. Som Zilmer tilrår er denne informasjonen er tilgjengeleg også på engelsk.

Ein gjennomgang av emna på 100- og 200-nivå viser at alle emneplanane finst både på norsk og engelsk.

Den generelle informasjonen på masternivå er på både norsk og engelsk, men stikkprøvar frå dei enkelte kursa kan tyda på at denne informasjonen berre finst på norsk.

Korrespondansen med fagmiljøet stadfestar at det ligg administrative føringar når det gjeld kva for eitt språk informasjonen vert gjeven på.

Innføring av rutiner for oppfølging av (ny)ansatte med undervisnings- og vurderingsansvar; utrede mulighet for løsninger på institutt- og/eller fakultetsnivå, eventuelt i kombinasjon med mentorordninger internt i fagmiljøet.

Denne saka er overlappende med andre del av oppgåva til programsensor for 2020, og det vert dermed gjort greie for dette som eit eige punkt: 2. Vurdering av rutinane for oppfølging av nytt undervisningspersonale.

Videre arbeid med evaluering av sensorveiledningar, eksamensoppgaver og eksamensbesvarelser (i perioden 2016-2019 var for eksempler eksamensbesvarelser ikke direkte i fokus)

Dette ligg under programsensuren for kalenderåret 2021.

Drøfting av vidare satsingar ved UiB der norrønmiljøet kan bidra, for eksempel i forbindelse med fremragende undervising

Rapporten frå 2019 framhevar samarbeidet i Middelalderklyngen, og at det innanfor rammene der kan arbeidast med tiltak som står framifrå undervising, noko som er eit prioritet område i UH-sektoren. Zilmer rår Middelalderklyngen og fagmiljøet i norrønt om å undersøkje moglegheitene for tilsvarande satsingar. I tilbakemelding frå programstyret v. Endre Brunstad (09.12.20) kjem det fram at eit eventuelt initiativ til dette må koma frå fagmiljøet sjølv. Dette er i tråd med vedtaket om «Merittering av fremragende undervisere eller undervisingsmiljø (Fund)» ved Det humanistiske fakultet, vedteke av fakultetsstyret 23.10.2018. Der er det presisert at denne statusen «kan tildeles undervisere eller undervisningsmiljø som har utmerket seg ved særlig systematisk, langsiktig og målrettet arbeid for utdanningskvalitet og ved bidrag til utvikling av en sambeidsorientert undervisingskultur». Både enkeltpersonar og grupper av tilsette kan søkja.

For å følgja opp innspelet frå Zilmer bør fagmiljøet, med utgangspunkt i det nemnde vedtaket, drøfta om dei har ønske, kompetanse og ressursar til å arbeida mot ein slik søknad med påfølgjande vurdering komande kalenderår.

En gjennomgang og evaluering av fagområdets posisjon (inkl. stillingssituasjon) for å sikre videreføring av norrøn filologi som fagområde ved UiB.

Programstyret v. Endre Brunstad (09.12.20) viser til referatet av 07/20: «Programstyret føreset at norrønmiljøet arbeider vidare med dei momenta som kjem fram gjennom desse punkta», men presiserer at det ikkje i programstyret ikkje var nokon som tok til orde for programstyret skulle gjera ei slik evaluering. Ei eventuell evaluering i 2021 vil i så fall skje som eit samarbeid mellom ekstern fagfelle og fagmiljøet.

Eg har nokre merknader. For det første er fagmiljøet i norrøn filologi svært internasjonalt, også på UiB. Lokalt gjeld dette både studenttilfanget og dei vitskapleg tilsette, både i faste og mellombelse stillingar. Det er mogleg at ei auka vektlegging av internasjonalisering av studietilbodet på MA kan vera tenleg. Fagmiljøet har mange mellombelse stillingar, og berre to i fast vitskapleg stilling, ein i toppstilling, ein i førstestilling. Med naturleg avgang er dette ein sårbar situasjon. Det andre punktet mitt går på innhaldet i og omfanget av oppgåva som programsensor. Dersom det skal gjennomførast ein reell gjennomgang og evaluering av fagområdets posisjon, inkl. stillingssituasjon, for å sikra vidareføring av norrøn filologi som fagområde ved UiB, inneber det ei betydeleg utviding av dei skisserte arbeidsoppgåvene til programsensor. Dersom programstyret meiner at dette skal gjennomførast, må det skje i nært samarbeid med fagmiljøet, og det vil vera tenleg med meir enn ein ekstern fagfelle.

2. Vurdering av rutinane for oppfølging av nytt undervisningspersonale

Rapporten frå 2019 refererer drøftingar knytt til moglege løysingar for å gjera nyttilsette med undervisnings- og vurderingsansvar tilstrekkeleg kjende med generelle prinsipp for gjennomføring av vurdering og rolla til ekstern sensor, og dessutan at emneskildring og sensorrettleiing er juridisk bindande. Ulike løysingar vart skisserte, og det vart drøfta om slikt bør ordnast internt i fagmiljøet eller om det burde arbeidast for løysingar på institutt- eller fakultetsnivå.

Som fagkoordinator har Helen F. Leslie teke særleg ansvar for denne saka, og gjer greie for dette i e-post 22.10.20. Ho skildrar følgjande:

1. Fagkoordinator har hatt fleire samtalar med dei som er relativt nyttilsette om undervisnings- og vurderingsansvar og tilhøyrande rutinar. Dette har også opna for at nyttilsette lettare ber om hjelp og stiller spørsmål. Etter alt å døme gjev dette fagkoordinator eit meirarbeid av eit slikt omfang at her bør vera rutinar for ressurstildeling.
2. Saman med programmet sin administrative koordinator har fagkoordinator gjennomført to møter hausten 20 om administrative rutinar knytt til undervising og eksamensavvikling.
3. Instituttet har utarbeida eit nytt informasjonshefte: *Informasjon til ansatte som skal undervise for første gang*. Leslie har omsett dette til engelsk, eit viktig grep for å gjera det norske systemet kjend for utanlandske nyttilsette ved UiB.

Det er altså teke grep både innanfor fagmiljøet og sentralt på instituttet. Arbeidet som er skissert under 1. og 2. bør vidareførast. Det er uklart for meg om dette no er formaliserte arbeidsoppgåver, eller om det er ein konsekvens av at fagkoordinator er særleg merksam på utfordringane. Om det ikkje er formalisert, tilrår eg at det vert det. Dette bør vera faste rutinar og ikkje personavhengig.

Informasjonen i 3 er kortfatta og lettforståeleg, og er eit svært godt grep. Etersom dette no ligg på instituttnivå, er det mogleg eg går ut over arbeidsoppgåvene som programsensor når eg kjem med innspel. Eg vil likevel tilrå at det under eksamensavvikling vert lagt til:

- informasjon om at det skal utarbeidast skriftleg sensorrettleiing til alle eksamenar, i tråd med UH-loven § 3-9, andre ledd, siste setning
- informasjon om rutinar knytt til krav om grunngjeving og klagesensur

For utanlandske tilsette vil det vera nokre ukjende element ved det norske UH-systemet, til dømes pensum, og det vil vera relevant å også inkludera dette.

3. Vurdering av emneportefølje og programinnhald på bachelor- og masternivå, med vekt på fagleg progresjon i dei enkelte emna, i programmet og i tilhøvet mellom bachelor og master

Bachelorprogrammet og masterprogrammet i norrøn filolog ved Universitetet i Bergen byggjer på ei vid forståing av filologi, og skriv seg inn i ein lang nasjonal og internasjonal tradisjon. Målet på BA-nivå er å gje «ei brei innføring i det norrøne språket og den norrøne litteraturen, og begge vert sette inn i eit vidare kulturelt perspektiv». På masternivå har studiet som mål «å formidle vitskapleg teori og metode og historia til faget, og dei studerande skal under studiet utvikle ei sjølvstendig og kritisk haldning til kjeldemateriale og vitskaplege framstillingar».

3.1 Studieplanane

Studieplanane ligg på nett, og er gjennomarbeidde, og lett forståelege. Dei gjev eit systematisk oversyn over oppbygginga av og innhaldet i programma. Dei overordna presentasjonsidene for

bachelor- og masternivå er tiltalende og informative, klart utforma for å vekke interessa til studentar. Programma har ein klar fagleg profil og ei god breidd. Læringsutbyte, delt i kunnskap, ferdigheiter/dugleikar, generell kompetanse, er utforma i samsvar med det nasjonale kvalifikasjonsrammeverket og i tråd med måla for studieprogramma. Læringsutbyteskildringane er både fag- og nivåspesifikke, men også opne og overordna nok til at det er mogeleg å vera oppdatert gjennom å tilby ferskvarekurs og endra pensum.

Ein særleg styrke ved norrøn filologi ved Universitetet i Bergen er dei sokalla ferskvarekursane, der dei tilsette utformar emne som til dømes er knytt til aktuelle forskingsprosjekt. Desse ferskvarekursane er plasserte på 200- og 300-nivå, og det er gjerne eitt kurs, med felles undervising, ulike arbeidskrav og eksamensformer. Dette gjeld emnekodeane NOFI210/250/300/302/303, og informasjonen på nettsidene for desse emna er berre på norsk. Eksamensdatoar osv. er oppdaterte for inneverande semester. Etter den generelle innleiinga om emnet, er det framleis kurset for hausten 2019, *Norrøne teksthistorier*, som er omtala. Ser ein til pensumlistene er emnet hausten 2020 *Kongesoger*. Dette er uheldig, og tydelege rutinar for oppdatering av nettsidene vår og haust i tråd med emneporteføljen til miljøet bør etablerast.

I nærlesinga av studieplanane på bachelor og master er det eit par moment som gjerne kan drøftast i fagmiljøet.

Under «Mål og innhald» presenterer studieplanen på BA-nivå kort kva studiet gjev «ei brei innføring i det norrøne språket og den norrøne litteraturen, og begge vert sette inn i eit vidare kulturelt perspektiv», før det går over til to setningar om kva norrønt er. Dette siste er sannsynlegvis ikkje naudsynt her. Ser ein til same overskrift på MA-nivå vert det presentert kva studiet kvalifiserer kandidatane til, målet med studiet, aktuelle emne, og dessutan plassering innanfor eit tverrfagleg miljø. Det bør vurderast om det er tenleg at «Mål og innhald» heng betre saman mellom dei to nivåa.

Under «Læringsutbyte» er det ein tydeleg skilnad mellom BA- og MA-nivå.

Under «Kunnskap» på BA-nivå er læringsutbyttet fag- og faktakunnskap, men det er ikkje før på MA-nivå også metode, forskingsetikk og vitskapsteori kjem inn. Burde ein lagt inn eit kulepunkt om grunnleggjande kjennskap til desse delane av faget også på BA-nivå?

Under «Ferdigheiter/Dugleikar» er det tydeleg at kunnskapane kandidatane skal ha tileigna seg på BA-nivå er naudsynte for å gå vidare til MA. Ferdigheitene BA-nivå er i samsvar med ei studentrolle, medan dei på MA-nivå er sjølvstendige, analytiske, kritiske og forskingsretta. Kulepunktet «kan skrive velformulerte osv.» på BA-nivå er å finna att, men meir velformulert under «Generell kompetanse» på MA-nivå, og bør sannsynlegvis både skrivast om og flyttast. Eg stussa dessutan litt over det siste kulepunktet på BA-nivå: «kan gje opplæring og rettleiing til elevar, studentar og andre i norrønt språk og litteratur». Det er mogeleg at det er meint at dette er vidareført i «kan formidle innsikt i alle grunnleggjande delar av den norrøne filologien, både språklege og litterære emne» på MA-nivå. Eit manglande lineskift mellom to kulepunkt på MA-nivå gjer at denne formuleringa i nokon mon forsvinn. Formuleringane på BA- og MA-nivå her bør også drøftast av fagmiljøet. Slik eg forstår desse, er kravet høgare på BA- enn på MA-nivå, og det er ein stor skilnad mellom å kunna «gje opplæring og rettleiing» og «å formidle innsikt i». Også dette bør drøftast i fagmiljøet.

Under «Generell kompetanse» står det at ein kandidat på BA-nivå «kan planleggje og gjennomføre eit forskingsarbeid av avgrensa omfang», medan dette ikkje er nemnd på MA-nivå, der forskingskompetansen elles er vektlagd. Det bør vurderast om det under «Generell kompetanse» på MA-nivå skal leggjast til ei formulering som speglar og vidareutviklar den som er nytta på BA-nivå.

3.2. Emneportefølje og emneplanane

Emneplanane (tilgjengelege på nett) viser i all hovudsak godt samsvar mellom mål og innhald på program- og emnenivå. Som det har vore peika på i tidlegare rapportar, dokumenterer dei logisk progresjon og god variasjon i studiane. Mål, innhald, forkunnskapar, læringsutbytte, arbeidskrav, undervisings- og vurderingsformer er for det meste tydelege.

Kravet til varierte studentaktive læringsformer kjem tydeleg fram i emneplanane, både gjennom obligatorikk, ulike skriftlege og munnlege arbeidskrav, kollokvium, forventa aktiv deltaking i undervising, inkludert opning for at studentar tek ansvar for delar av pensum

Emneplanane på bachelor- og masternivå viser at vurderinga skjer i varierte former. Her er rettleidde oppgåver, heimeeksamen, mappevurdering, semesteroppgåver, munnleg eksamen, bacheloroppgåve og prøveføreling.

Dei 90 studiepoenga for BA-spesialiseringa i norrøn filologi er fordelte på 9 emne, 7 på 100-nivå, 2 på 200-nivå. På 100-nivå er 4 emne på 5 stp (106, 108, 109, 110), eitt på 10 stp (112), og to på 15 stp (101 og 107). Det er fordelar og ulemper med slike småemne. På den positive sida gjev desse avgrensa einingane studentane høve til å fordjupa seg i tema og avslutta eitt før dei går vidare til neste. Samstundes gjev det fleire eksamenar. Erfaringa som tidlegare ekstern sensor på desse eksamenane er at studentane har svært god kontroll på fagstoffet, noko som gjer det vanskeleg å differensiera. Desse avgrensa einingane gjer at det også er ein risiko for at dei lange filologiske linene, breidda i faget, i nokon mon vert usynleg for studentar på lægre grad.

I rapporten frå 2016 er eitt av punkta som er drøfta kva forkunnskapar som er tilrådd eller påkravde, og kva dilemma dette medfører. I dei gjeldande studieplanane står det no at undervisingspråket, både på bachelor og master, er «Skandinavisk. Etter behov kan undervisinga gjevast på engelsk», ei formulering som er tvitydig. Er det studentane eller dei tilsette sitt behov? I opptakskrava på MA er språkferdigheitene i norsk tydelege, medan det på BA-nivå står «Gode leseferdigheiter i engelsk». Burde også norsk/skandinavisk vera nemnd her?

Emnerapportane for kursa V2020 (NOFI101, 106, 112 og 210/250/301/302/304) viser eit fagmiljø som har tilpassa seg korona og studentar som generelt har gjort det godt. Undervisingsomfanget på NOFI101, 4t føreling og 2t kollokvium er stort, særleg når talet på studentar er så lågt at det vil vera naturleg med studentarbeid og ymse arbeid med tekst i plenum i føreling. For NOFI106 er det mest overraskande skilnaden mellom talet på påmeldte studentar (35) og talet på studentar som møtte oppmøtekravet (19), og det er altså eit fråfall på heile 46%. Dette burde også ha vore nemnd under overskrifta «Strykprosent og fråfall». Også NOFI112 hadde noko fråfall, og oppmøtekravet gjorde at berre 8 av 13 vart klarerte til eksamen. Denne emnerapporten inneheld også ei oppsummering av studentevalueringane, noko som i seg sjølv er positivt. Når det berre er tre studentar som har svara på denne, er det å gje tala som prosentar ikkje naudsynt.

Kommentarar til enkeltemne på BA-nivå:

Dei 9 emna i norrøn filologi på 100- og 200-nivå gjev ei grundig innføring i breidda i norrøn filologi, både i form av mindre emne med eit svært spesifikt læringsutbytte, større innføringsemne, og dessutan ei bacheloroppgåve, altså eit avgrensa, men sjølvstendig og rettleidd forskingsarbeid. Den aller tydlegaste koplinga til fagmiljøa finst i det som tidlegare har vore omtala som ferskvare-kurs,

både på 200- og 300-nivå. For kalenderåret 2020 kanskje det aller tydeligaste dømet kurset på 200-/300-nivå om diplommaterialet, leia av Juliane Tiemann der studentane fekk praktisk erfaring med alle steg i arbeidet med diplommaterialet fram til digital publisering. Samarbeidet med Språksamlingane og Spesialsamlingane på UB vert også styrka av slike prosjekt.

Ser ein til pensumlistene, kjem også bandet mellom dei vitskapleg tilsette og emna fram, og for hausten 2020 er det særleg arbeida til Odd Einar Haugen som er å finna på pensum på fleire av emna. Elles er det generelle inntrykket at det er lagt vekt på variert og oppdatert sekundærlitteratur på alle emna innanfor dei to programma. Fagmiljøet bør vurderer om andre tilsette har artiklar som bør vera på pensum her, her er både forskarar, fast tilsette og stipendiatar innanfor fagmiljøet som publiserer.

For nokre emne, mellom anna NOFI101 og 112, er også omgrepet «heimeoppgåver» nytta om arbeid studentane skal førebu til neste undervisningsøkt. Om omgrepet elles er nytta på UiB, er dette uproblematisk, men eg er usikker på korleis studentane vil oppfatta dette. Førre programsensor stilte seg tvilande til kanontenkinga omtalen av dette emnet, og dette er no justert.

Kommentarar til enkeltemne på MA-nivå:

Med meg inn i oppgåva som programsensor tek eg lang erfaring som fast ekstern sensor på norrøn filologi. Det tyder at eg har god kunnskap om breidda i fagtilbodet, entusiasmen og arbeidet som er lagt ned i å laga heilt nye emne for studentane. Dette gjev studentane gode moglegheiter for fordjuping og spesialisering, tett knytt til eit fagmiljø som vektlegg tett og individuell oppfølging av studentane. Det er ikkje synleg i emnenamna «Norrøn filologi, spesialisert emne I» osv.. Det er dessutan uheldig, som før nemnd, at omtalen av kvart av desse emna er omtalen av eit emne frå hausten 2019. Når det er sagt, er omtalen emnet som det då var tilbod om, god og vekker interesse. Her bør det etablerast rutinar for oppdatering av informasjonen på nett.

Fellesundervisninga på 200- og 300-nivå har blitt kommentert av begge dei to førre programsensorane, og spørsmålet er korleis ein nivåddifferensierer mellom desse to nivåa på eit fellesemne. Ei jamføring av to av desse, NOFI250 og NOFI303, viser stor grad av overlapp, men ein tendens til differensiering, særleg retta mot vurderingsforma i NOFI303, ei offentleg prøveføreling med drøfting, men også i tidsomfanget på eit obligatorisk munnleg arbeidskrav. Jamfører ein arbeidskrav og vurdering på desse to emna, er eg likevel usikker på i kva retning denne differensieringa går:

NOFI250	NOFI303
Oppmøte/tekstar (Korona-tiltak: 75% oppmøte er erstatta med innlevering av 4 tekstar på 500 ord kvar)	Oppmøte/tekstar (Korona-tiltak: 75% oppmøte er erstatta med innlevering av 4 tekstar på 500 ord kvar)
Munnleg presentasjon (15-20 minutt)	Munnleg presentasjon (20-25 minutt)
Bacheloroppgåve (34 000-46 000 teikn) - med rettleiing	
Justerande munnleg eksamen (30 minutt)	Offentleg prøveføreling, 30 minutt + drøfting i 15 minutt
	Manus for prøveførelinga skal leverast til eksamenskommissjonen.

4. Programsensors oppsummering og vurdering.

Gjennomgangen av sluttrapporten frå førre programsensor, Kristel Zilmer, datert 03.12.2019, viser at det er inga endring når det gjeld den engelskspråklege overordna informasjonen om BA-programmet, men at alle emneplanar på BA-nivå finst på både norsk og engelsk. Den overordna informasjonen om MA-programmet finst på begge språk, men stikkprøvar frå dei enkelte emna kan tyda på at denne informasjonen berre finst på norsk. Eg tilrår at også denne informasjonen finst på begge språk.

Dersom fagmiljøet vil søkja på Fund, altså «Merittering av fremragende undervisere eller undervisningsmiljø», må initiativet koma frå fagmiljøet sjølv. Eit første steg i eit slikt eventuelt arbeid vil vera å gjera seg kjent med kriterielista for Fund og vurdere eigen praksis opp mot denne.

Å etablera eit kunnskapsgrunnlag for posisjonen til fagområdet er ei omfattande oppgåve som må skje i samarbeid med fagmiljøet og etter ønske frå programstyret, og med eventuelt mandat frå fakultetet. Det ber eg aktuelle partar vurdere.

Dei nye rutineane for oppfølging av nytt undervisningspersonale ser ut til å vera løfta frå fagmiljøet til instituttnivå, og det er svært bra. Dersom oppfølginga frå fagkoordinator og administrativ koordinator ikkje er formalisert, bør ho bli det for å sikra kontinuitet. I informasjonsheftet bør det leggjast til noko om sensorrettlegg, rutinar knytt til krav om grunngeving og klagesensor, og dessutan om element ved det norske UH-systemet som kan vera framand for utanlandske tilsette, slik som pensum.

I vurderinga av emneportefølje og programinnhald på bachelor- og masternivå, med vekt på fagleg progresjon i dei enkelte emna, i programmet og i tilhøvet mellom bachelor og master, vart særleg læringsutbyteformuleringane på dei ulike nivåa lese komparativt. Eg har kome med nokre konkrete innspel som fagmiljøet bør drøfta, til dømes om det også på BA-nivå bør vera med noko om metode, forskningsetikk og vitskapsteori, og om enkelte kulepunkt bør justerast og flyttast for å gje betre samanheng og ein tydleg progresjon mellom BA og MA.

Oppdelinga i 5stp-emne på 100-nivå har fordelar og ulemper som fagmiljøet bør vera merksame på, og som sannsynlegvis bør drøftast.

Dei sokalla ferskvarekurser i norrøn filologi er ein styrke ved fagmiljøet som i nokon mon vert usynlege slik emna er presenterte på nettet. Det er synd fordi det ville ha vore ei god profilering av fagmiljøet. Det tydelegaste dømet på dette er diplomkurset Juliane Tiemann leia V20, der studentane også produserte reelle resultat som vart publiserte – og det i samarbeid med andre delar av UiB.

Gjennomgangen av emneplanane under 3., viser informasjonen på 200- og 300-nivå til dels er utdatert. Dette bør ikkje skje, og tydelege rutinar for oppdatering av nettsidene vår og haust i tråd med emneporteføljene til miljøet bør etablerast.

Emna på 200- og 300-nivå har oftast felles undervisning, men ei differensiering i arbeidskrav og vurderingsform. Begge dei to førre programsensorane kommenterte at differensieringa kanskje ikkje er stor nok. Ei jamføring av to emne med fellesundervisning viser vidare arbeid med differensiering mellom 200- og 300-nivå bør vurderast. Dette kan til dømes gjerast ved å auka omfanget på pensum på 300-nivå, eventuelt kombinert med eit mindre skriftleg arbeid, til dømes eit samandrag av sekundærlitteratur.

Som grunnlag for arbeidet som programsensor har eg nytta tilsendte dokument frå fagkoordinator for norrøn filologi, altså min kontaktperson ved UiB. Eg vil peika på at også Mappa Mundi, det felles arkivet til fagmiljøet, har blitt delt med meg. Eit slikt arkiv er i bruk, vert endra kontinuerleg, og det er ikkje heldig at ekstern fagfelle må leita etter aktuelle dokument. Mappa Mundi ligg dessutan etter alt

å dømme som ein del av ein privat dropbox, heller enn å vera på ei sharepoint/teams-løysing på UiB. For faget og UiB vil ei flytting av arkivet til ei UiB-skyordning sikra kontinuitet og felles tilgjenge til dokumentasjon og ressursar.

Laksevåg, 31.12.2020

Ingvil Brügger Budal